

A la direcció de la coalició Més venen optimisme i asseguren que el diputat al Congrés el tenen a l'abast, gairebé assegurat.

Més a prop que mai

Reportatge de Miquel Payeras

És la gran oportunitat de Més. La coalició estable que formen el PSM i IniciativaVerds –un partit que va néixer el 2010 de la fusió entre Els Verds i un grup d'escindits d'Esquerra Unida que fundaren Iniciativa– té el diputat al Congrés al seu abast. Si més no, així ho diu l'enquesta pròpia que la direcció va presentar als mitjans de comunicació. Els altres sondejos no l'hi asseguren, però li atorguen possibilitats d'obtenir-lo. Per assolir l'objectiu juga al seu favor el fet que no té competència pel flanc nacionalista. En contra, sobretot, la clau extremadament espanyola en què se celebraran les eleccions a les Illes.

L'únic nacionalista

Més es disputarà bosses de vots d'esquerra amb el PSOE i amb Podem. Però pel flanc nacionalista cap ni un se n'anirà a altres opcions d'aquest perfil ideològic. Perquè, senzillament, no n'hi ha, no té competidors, no hi ha cap més candidatura nacionalista. És cert que el partit regionalista PI (Proposta per les Illes), que presenta com a cap de llista el seu líder Jaume Font, podria considerar-se un adversari que potencialment podria disputar-li una part del vot del mateix àmbit, però en realitat no és així. A pesar de ser formacions autòctones totes dues, no

tenen espais d'intersecció ideològica i/o electoral. Quan es va plantejar una possible aliança per aquestes eleccions, ningú a Més s'ho va prendre seriosament. En el PI ja els anava bé la possibilitat, però més que res per estalviar-se el mal tràngol de participar en aquestes urnes en solitari, perquè els seus dirigents saben que no hi tenen res a fer.

Tampoc ERC disputarà cap vot a Més. Tal com aquest setmanari ja ha informat en l'edició digital, la direcció central del partit català ha forçat la creació d'una comissió gestora a Mallorca després de dissoldre la direcció que va sorgir del passat congrés de la formació a l'illa. Més enllà de la crisi interna, el fet rellevant és que Barcelona ha ordenat a la seva delegació a Balears que no es presenti a les urnes a Corts Generals. I això, objectivament, afavoreix Més. És ver que el vot republicà a les Illes al Congrés ha estat tradicionalment testimonial: el 1993 recollí 2.848 sufragis, un 0,7% del total vàlid; el 1996, 1.802, 0,4%; el 2000, 1.430, 0,3%; i el 2004 i 2008 formà part de coalicions, respectivament Progressistes per Balears –amb PSM, Esquerra Unida i Els Verds– i Unitat Nacionalista –amb PSM, Unió Mallorca i Entesa–. Però l'última ocasió, el 2011, fou diferent: arribà a 4.639 vots, que, si bé només representaven un punt percentual, eren prou

paperetes perquè a Més facin el càlcul que, si una part acaba a la seva bossa, augmentaran les expectatives d'assolir el diputat, sobretot perquè possiblement l'aconseguirà, i si no serà per pocs vots. Per tant, qualsevol ajuda, per petita que sigui, pot resultar transcendental.

Tampoc tindrà competència per part de la CUP. A pesar que la formació anticapitalista va presentar-se en societat a Mallorca el passat mes de juliol, no concorrerà a les eleccions del pròxim dia 20 de desembre.

El diputat

Els dirigents de Més, al marge d'enquestes pròpies i alienes, basen l'esperança d'aconseguir el diputat en l'anàlisi comparativa del resultat electoral de maig passat i els de Progressistes el 2004. A les urnes autonòmiques obtingueren enguany 58.999 vots, un 13,8%. La vegada que més a prop va estar el PSM de l'escó al Congrés fou aquella ocasió referida, fa onze anys, mitjançant la coalició ja citada, quan va sumar 40.289 paperetes, un 8,8%. Es quedà a escassos set mil vots per sota. Però el fet rellevant per a l'anàlisi que fa la direcció nacionalista ara és el fet que amb relació als vots que tots els membres d'aquella aliança –PSM, Esquerra Unida, Els Verds i ERC– havien sumat a les eleccions autonòmiques

Els dirigents de Més donen per fet que Antoni Verge (a la foto), cap de llista al Congrés, serà el primer diputat nacionalista a Madrid per les Illes.

anteriors, les de 2003, 55.100, la pèrdua a les generals de l'any següent fou de 15.000 paperetes, en nombres rodons. Com que Més va obtenir el passat maig la xifra abans dita, fins i tot restant ara un percentatge semblant al que perdé Progressistes, un 27%, quedaria suficient marge per fer assolir l'objectiu. "Encara que perdéssim prop de 20.000 vots amb relació al mes de maig, podem tenir el diputat", deia fa dues setmanes David Abril, portaveu de la coalició.

Malgrat l'anàlisi optimista que fa la direcció del PSM, la realitat no és tan dolça. L'obtenció d'un diputat per part de la tercera candidatura ha requerit sempre al voltant del 13% del vot, segons el càlcul que fa Gonzalo Adán, director de l'IBES (Instituto Balear de Estudios Sociales), empresa que du a cap, entre més, les enquestes d'intenció de vot que publica cada tres mesos el diari *Última Hora*, i que és coautor dels dos volums de l'obra *El complejo comportamiento del voto en Baleares*, l'un dedicat a les eleccions generals i l'altre a les auto-

nòmiques. Mai un tercer partit no ha arribat a aquest 13%, el qual sempre ha estat una barrera massa alta i per tant els escons en joc se'ls han repartit en totes les ocasions les dues formacions més grans, UCD i PSOE el 1977 i el 1979, PSOE i AP el 1982 i 1986, i de 1989 ençà PP i PSOE. Enguany aquest mínim per poder tenir l'acta de diputat serà menor, raona l'expert consultat, perquè el descens dels suports als dos partits fins ara hegemònics serà prou important perquè l'últim dels vuit escons que trien les Illes tingui un *preu* al "voltant del 10% dels sufragis". El millor resultat percentual del PSM fou un 8,8%. El 2011 Més es quedà en un 7,2%. Amb la conjuntura actual favorable pareix que l'objectiu de sumar fins al 10% el pot tenir a l'abast, tot i que no està assegurat.

El fet que sigui factible per primera vegada assolir un membre del Congrés nacionalista per Balears ha fet que Més s'hagi bolcat com mai en aquest tipus d'eleccions. El seu cap de llista, Antoni Verger, és un pes pesant. Havia de ser el

candidat a batlle de Palma el passat mes de maig, però una imputació judicial producte d'una denúncia del PP –per la seva gestió com a director general a la Conselleria de Mobilitat durant el segon Pacte de Progrés– que ha estat recentment arxivada no li ho va permetre. Ara, alliberat dels jutjats, aspira a ser el primer candidat nacionalista que tingui èxit a les eleccions generals, i alguna cosa més: se'l considerat el futur relleu de Biel Barceló al capdavant del PSM i al capdavant de Més. No és cap candidat de circumstàncies, per tant. El PSM i IniciativaVerda aposten a fons per l'èxit.

En contra de les esperances dels econacionalistes juga el fet, explica l'expert abans citat, que les eleccions seran extremadament en clau espanyola i que, en conseqüència, una formació autòctona, aïllada a l'oceà de notícies i opinions d'àmbit general, pot tenir un handicap més gran del que els seus dirigents pensen. Els quals, però, a desgrat d'aquestes consideracions, donen per segur que tenen l'objectiu més a prop que mai. •